

Mogens Fog: Da jeg principielt er af den Opfattelse, at en fuldstændig Ligestilling af Kravene i Gymnasier og i de stats- anerkendte Kursus vil være rigtig, indeholdt mit første Spørgsmaal ikke to, men kun eet Spørgsmaal, og Ministeren kunde have besvaret det med Nej og dermed have forkortet Besvarelsen, men jeg er meget tilfreds med, at det var et saa betinget Nej, som det var, og at det altsaa blev stillet i Udsigt, at vi nærmer os en Ligestilling, og det takker jeg den højtærede Minister for.

Maa jeg samtidig henstille, at man i det kommende Udvalg medtager en Repræsentant for Ungdomskommissionen, der tidligere har vist Spørgsmaalet Interesse, for herved at opnaa Mulighed for, skal vi sige, en vis Modvægt mod de snævre pædagogiske Hensyn.

Undervisningsministeren (Hartwig Frisch): Hvis det ærede Medlem Hr. Mogens Fog endnu en Gang læser sit Spørgsmaal igennem, tror jeg ikke, han kan fastholde, at jeg kunde have besvaret det med nej. Da jeg for saa vidt er enig med det ærede Medlem i den første Del af Spørgsmaalet, kan jeg dog ikke sige nej til Spørgsmaalet som Helhed. Altsaa er Spørgsmaalet formuleret saadan, at det i sin Helhed ikke kan besvares med ja eller nej, og det synes jeg er en Skønhedsfejl. Et Spørgsmaal i en Spørgetime bør altid være formuleret paa en saadan Maade.

Hermed sluttede Spørgsmaalet.

Formanden: Det næste Spørgsmaal er stillet af det ærede Medlem Hr. Fibiger til Forsvarsministeren. Det lyder:

Agtter Forsvarsministeren at foranledige, at Redningsvæsenets Mandskab faar deres Lønningsforhold forbedret, saa Standarden for vort Redningsvæsen kan opretholdes?

Fibiger: Vort Redningsvæsen har jo haft en god Omtale fra alle Sider og har gjort et godt Arbejde igennem Tiderne, men man kan vel sige, at den Lønning, Redningsmændene har faaet, ikke har staaet i Forhold til det Arbejde, der udføres. Det, jeg er ængstelig for — og derfor stiller jeg Spørgsmaalet til den højtærede Forsvarsminister — er, at Standarden skal gaa ned, at man ikke kan holde det Redningsmandskab, man har haft gennem Tiderne, hvis man ikke vil give dem noget bedre Løn. Der har gennem de sidste Par Aar været ført forskellige Forhandlinger for at faa disse

Lønforhold forbedret, men endnu er der ikke sket noget. Jeg tror ikke, at man er rigtig klar over — det er selvfølgelig den højtærede Forsvarsminister, men andre maa ske ikke —, at en saadan Redningsmand for at være til Raadighed baade Nat og Dag kun faar 39 Kr. om Maaneden, og han maa ikke forlade Sognet. Jeg mener ikke, at man under de Forhold, vi lever under, kan vente at faa kvalificeret Mandskab til Raadighed for Redningsvæsenet for en saadan Løn, navnlig paa et Tidspunkt, hvor der har været saa mange Vanskeligheder med Hensyn til Miner og alt, hvad der ligger derude.

Spørgsmaalet om Strandfogderne, som ikke faar Dusør, naar de finder visse Miner, synes jeg der er Grund til at tage op i Betragtning af det livsfarlige Arbejde, som de har, naar de maa vandre om Natten paa Stranden for at være til Hjælp for de Menneker, der er ude paa Havet.

Jeg stiller altsaa det Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister, om der ikke meget snart kunde blive truffet en Afgørelse, saa at Redningsmandskabet kunde faa et passende Vederlag for det Arbejde, de præsterer, eller fordi de skal staa til Raadighed af Hensyn til eventuelle Strandinger og hvad der ellers kan være Tale om. Jeg vil meget gerne henstille til den højtærede Forsvarsminister, at man ikke nu nøjes med at give dem en lille procentvis Forhøjelse til Dyrtidstillægget, som der har været Tale om, men at man tager hele Spørgsmaalet op i Overensstemmelse med det, Foreningen af danske Redningsmænd har ønsket.

Forsvarsministeren (Rasmus Hansen): I Anledning af det ærede Medlem Hr. Fibigers Spørgsmaal til mig skal jeg udtale, at der straks efter at jeg var blevet Forsvarsminister, i Marineministeriet blev paabegyndt Overvejelser af Ønskerne om en Forhøjelse af Redningsmændenes Vederlag. Resultatet af disse Overvejelser er blevet, at der for Tiden føres visse Forhandlinger mellem Finansministeriet og Marineministeriet. Disse Forhandlinger er imidlertid endnu ikke naaet til en Afslutning, og jeg er derfor ikke paa dette Tidspunkt i Stand til at give Oplysninger om det Resultat, de vil føre til. Det er imidlertid mit Haab, at en Afgørelse kan foreligge i meget nær Fremtid.

Fibiger: Jeg takker den højtærede Forsvarsminister for Svaret og for, at der dog er kommet Gang i Spørgsmaalet, som jeg ved allerede under den forrige Forsvarsminister var til Behandling.

Maa jeg benytte Lejligheden til at sige